

Warszawa, 4 listopada 2024 r.

**GŁÓWNY INSPEKTOR
NADZORU BUDOWLANEGO****DOR.7110.174.2024.KBL****DECYZJA**

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2024 r., poz. 572, dalej jako k.p.a.), po rozpatrzeniu odwołań państwa:

..... (reprezentowanej przez adwokata
.....),
..... (reprezentowanej przez
adwokata),
..... (reprezentowanego
przez adwokata),
.....,

..... od decyzji Wojewody Pomorskiego z 11 kwietnia 2024 r., nr 31/2024/AZ, znak: WI-III.7840.4.32.2023.AZ, zatwierdzającej projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany oraz udzielającej Energa-Operator S.A. pozwolenia na budowę napowietrznej linii elektroenergetycznej WN 2 x 110 kV relacji SE Gdańsk Błonia – GPZ Pruszcz Gdański na odcinku SE Gdańsk Błonia – GPZ Maćkowy na działkach położonych na terenie miasta Gdańska w j.ew. 226101_1,

utrzymuję w mocy zaskarżoną decyzję.

UZASADNIENIE

Decyzją z 11 kwietnia 2024 r., nr 31/2024/AZ, znak: WI-III.7840.4.32.2023.AZ, Wojewoda Pomorski zatwierdził projekt zagospodarowania terenu i projekt architektoniczno-budowlany oraz udzielił Energa-Operator S.A. pozwolenia na budowę napowietrznej linii elektroenergetycznej WN 2 x 110 kV relacji SE Gdańsk Błonia – GPZ Pruszcz Gdański na odcinku SE Gdańsk Błonia – GPZ Maćkowy na działkach położonych w Gdańsku w j. ew. 226101_1, w obrębie 0301 o nr: 198, 282/9, 194/5, 273/2, 193/3, 193/2, 193/1, 190/1, 190/3, 276/9, 178/3, 178/2, 297/6, 177/2, 177/6, 177/5, 176/3, 176/5, 176/2, 168/5, 167/4, 166/7, 280/1, 165/9, 164, w obrębie 0130 o nr: 78, 79, 108, 90, 92/1, 92/2, 95, 94, 115/1, 111/1, 107/3, 107/6, 107/7 w obrębie 0129 o nr: 51, 71, 70/2, 68, 69, 70/1, 52, 59, w obrębie 0128 o nr: 100, 101, 102, 103, 104, 83, 81/6, 81/3, w obrębie 0127 o nr: 116, 94/3, 95, 96/2, 104, 103, 102, 101, w obrębie 0134 o nr: 4, 5, 6, 2, 3, 1, w obrębie 0126 o nr: 146/4, 146/1, 149/1, 149/2, 144, 145, 148, 122, 142, 118, 121, 120, 119, 99, 98, w obrębie 0125 o nr: 194, 276, 275, 274, 273, 272, 271, 270, 223, 222/2, 216, 215, 214, 213, 212, 211/2, 187, 185, 186, 179/3, 170/4, 178/4, 178/3, w obrębie 0124 o nr: 49, 25, 24, 23/4, w obrębie 0110 o nr.: 388, 391, 387, 389, 390, 383, 392, 393, 394, 399, 398, 408, w obrębie 0109 o nr: 152, 135, 99, 231, w obrębie 0094 o nr: 217, 218/4, 210, 219, 220, 221, 222, 223, 91, 108, 109, 68, 70/1, 70/2, 83, 82/2, 81/2, 80/5, 79/2, 79/4, 78/4, 78/3.

ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa

tel. 22 661 83 60

elektroniczna skrzynka podawcza ePUAP /GUNB/skrytka

Od powyższej decyzji Wojewody Pomorskiego państwo:
(reprezentowana przez adwokata

(reprezentowana przez adwokata

(reprezentowany przez adwokata

i wnieśli odwołania do Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego. Odwołania zostały wniesione w terminie.

W swoim odwołaniach państwo

wskazują, że nie chcą mieszkać pod linią elektroenergetyczną. Wskazują, że Polskie Normy i przepisy zabraniają ludziom zamieszkiwania pod liniami 220 kV lub wyższej mocy. Ze względu na działanie silnego pola w rejonie działki nr 394 słup na tej działce miał być podniesiony o 25 m, co nie zostało uwzględnione w projekcie. Odwołujący się domagają się podwyższenia o 25 m słupów o nr 28, 29, 30 i 31 znajdujących się w rejonie zabudowanych lub przeznaczonych pod zabudowę nieruchomości skarżących. Wskazują na ryzyko zerwania przewodów linii na skutek np. wichury, trąby powietrznej, trzęsienia ziemi, zahaczenia o przewody samolotu obniżającego lot do pobliskiego lotniska w Gdańsku, na obniżenie wartości należących do nich nieruchomości. Zdaniem skarżących głębokie palowanie słupów spowoduje skażenie wód podziemnych, a w budynkach na ulicy Żuławskiej odwołujący się mają własne ujęcie wody. Inwestycja stordeduje plany utworzenia gospodarstwa agroturystycznego na działce nr 394. Ponadto w ocenie skarżących „Polska jest prywatną firmą prawa handlowego zarejestrowaną w USA (...), a więc urzędnicy nie mają legitymacji czynnej urzędnika państwowego, bo są tylko pracownikami prywatnej firmy”. Wskazują, że Wojewoda i inwestorka celowo ukrywali w pismach i decyzjach informacje o tym, że na działce nr 394 znajdują się dwa budynki, w których zamieszkuje ludzie. Skarżący wskazują, że nie pozwalają podkopywać i niszczyć należącej do nich plantacji rabarbaru na działce nr 394 w celu budowy fundamentów betonowych słupa elektrycznego. Wzywają też do zapłaty za przesył paliwa gazowego na działce 394 i zapłaty za słup elektryczny 15 kV na ww. działce i przesył energii elektrycznej przez tę działkę.

Pan w odwołaniu podnosi, że po zmianie formy inwestycji na inwestycję strategiczną stare wpisy do Ksiąg Wieczystych tracą wartość i wskazuje na konieczność zapoznania się z poprzednim postępowaniem administracyjnym w sprawie pozwolenia na budowę ww. linii. Nadanie rygoru natychmiastowej wykonalności ww. decyzji jest rażącym nadużyciem uprawnień przez Wojewodę. Wszczęcie postępowania nastąpiło na wniosek osoby nieuprawnionej (SPIE Edbud Gdańsk), a pełnomocnictwo zostało udzielone osobie prywatnej, we wniosku brak adresu, numeru Pesel oraz dowodu osobistego wnioskodawcy. Nie zostało sprawdzone czy inwestorka rozliczyła się z właścicielami i dzierżawcami z należności za utratę wartości. Inwestorka nie wypłaciła adekwatnego odszkodowania.

Państwo reprezentowani przez adwokatów

podnoszą naruszenie przez Wojewodę art. 10 k.p.a. oraz zaniechanie oceny wpływu budowy inwestycji na „układ ruralistyczny” dawnej wsi Lipce wraz z otoczeniem, w sprawie wpisania do rejestru zabytków którego toczy się postępowanie przed Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków, wskazują, że decyzja

ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa

tel. 22 661 83 60

elektroniczna skrzynka podawcza ePUAP /GUNB/skrytka

Prezydenta Miasta Gdańska z 7 czerwca 2023 r. określająca środowiskowe uwarunkowania dla inwestycji jest nieprawomocna. Do WSA w Gdańsku zostały wniesione skargi na decyzję SKO w Gdańsku utrzymującą w mocy decyzję środowiskową (wskazuje też, że SKO w Gdańsku nie było organem właściwym do rozpatrzenia odwołań od tej decyzji, organem właściwym był Minister Infrastruktury, a raport o oddziaływaniu na środowisko jest nieaktualny). Skarżący wnoszą o przeprowadzenie dowodu z opinii niezależnego biegłego dotyczącej oddziaływania na środowisko oraz sprawdzenia prawidłowości projektu. Skarżący wskazują, że inwestycja nie jest inwestycją strategiczną w rozumieniu ustawy o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, jest niezgodna z przepisami, stwarza zagrożenie dla zdrowia i środowiska w tym zwierząt chronionych, zaburza krajobraz i ład przestrzenny, powoduje zakłócenia w odbiorze programów radiowo-telewizyjnych i łączności telefonicznej, uniemożliwia korzystanie z nieruchomości przez właścicieli w sposób dotychczasowy, powoduje przekroczenie dotychczasowych norm promieniowania elektromagnetycznego i hałasu, a mieszkańcy nieruchomości, przez które ma przebiegać linia energetyczna się jej sprzeciwiają. Ponadto inwestorka nie ma prawa do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane. Skarżący nie są przeciwni rozwojowi linii energetycznej, ale uważają, że ponieważ istnieją takie możliwości techniczne inwestycja powinna przebiegać pod ziemią. Ponadto w ich ocenie uzasadnienie decyzji jest zbyt lakoniczne.

Dodatkowo państwo wskazują, że decyzja Wojewody została wydana bez podstawy prawnej (gdyż ustawa o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych wygasła w dniu 11 kwietnia 2024 r.). Podkreślają, że w rejonie dzielnicy Gdańsk-Olszynka występuje duże zagęszczenie linii wysokiego napięcia, przez obszary zabudowy mieszkaniowej nowo projektowanej linii przebiega już dwutorowa linia 400 kV relacji Żarnowiec-Gdańsk, w ocenie odwołujących się na odcinku pomiędzy ulicą Sucharskiego a Łanową ludzie powinni być wysiedleni, przywołują też wyroki WSA w Warszawie z 20 marca 2013 r., sygn. akt IV SA/Wa 1338/11, oraz NSA sygn. akt II OSK 1568/12. Skarżący wskazują, że projektowana linia ma przebiegać przez teren gospodarstwa szkółkarskiego i roślin ozdobnych (na terenie centrum ogrodniczego codziennie przebywa kilkaset osób) oraz stadniny koni. Biorąc pod uwagę, że linie energetyczne powodują inicjowanie wyładowań atmosferycznych, a w okresie zimowym należy liczyć się z oblodzeniami i spadającymi soplami lodu, funkcjonowanie firmy i kontynuowanie dotychczasowej działalności zostanie przekreślone. Oddziaływanie linii uniemożliwia także dalszą działalność Szkołki Jeździeckiej i Fundacji Dzieci Niepełnosprawnych, ponieważ nikt nie będzie zainteresowany pracą, odpoczynkiem czy nauką jazdy konno pod liniami energetycznymi 110 kV.

Pan wskazuje, że organ wojewódzki powinien przeprowadzić dowód z akt sprawy, w której wydano decyzję Marszałka Województwa Pomorskiego z 30 stycznia 2015 r., nakładającą na Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. obowiązek wykonania przeglądu ekologicznego dla linii elektroenergetycznej 400 kV oraz z akt sprawy i wyroku WSA w Warszawie z 18 grudnia 2018 r., sygn. akt IV SA/Wa 2216/18, uchylającego decyzję Ministra Środowiska z 18 maja 2018 r., uchylającą decyzję Marszałka Województwa Pomorskiego z 23 maja 2017 r. zobowiązującą Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. do wykonania przeglądu ekologicznego sieci 400 kV.

Odwołująca się wskazuje ponadto, że założenie przewodów projektowanej linii energetycznej 2 x 110 kV, równoległe do istniejącej linii 400 kV uniemożliwi prawidłowe użytkowanie terenów mieszkaniowych w sposób dotychczasowy, z uwagi na przekroczenie poziomów promieniowania i hałasu, zagrażających zdrowiu i życiu w związku z art. 28g ustawy o przygotowaniu i realizacji inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz naruszenie § 2 pkt 2 rozporządzenia Ministra Ochrony Środowiska Zasobów Naturalnych i Leśnictwa z dnia 14 sierpnia 1998 r. wskazującego dopuszczalne normy promieniowania. Skarżąca zarzuca, że decyzja środowiskowa nie dotyczy inwestycji strategicznej, odwołanie od ww. decyzji powinno być rozpoznane przez Ministra Transportu, a nie SKO w Gdańsku. Inwestor nabył prawo do dysponowania nieruchomościami na podstawie decyzji Wojewody Pomorskiego wydanych w ramach ustawy Euro 2012 r. i niedopuszczalne jest opieranie się na dokumentacji z innego postępowania.

W swoim odwołaniu wskazuje, że aktualnie toczy się postępowanie w sprawie przeprowadzenia badań archeologicznych przed Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków.

Pan podnosi, że inwestorka przedstawiła nieaktualną decyzję środowiskową. Decyzja Prezydenta Miasta Gdańska o środowiskowych uwarunkowaniach z 7 czerwca 2023 r. została wydana w innym stanie prawnym (nie dotyczy inwestycji strategicznej) i nie jest ostateczna. Odwołanie od ww. decyzji powinien rozpatrzyć Minister Transportu a nie SKO w Gdańsku. Skarżący zarzuca również inwestorce brak prawa do dysponowania działką nr 94/3 na cele budowlane. Zgodnie z art. 19 ust. 6 specustawy, inwestor uzyskuje prawo do dysponowania nieruchomościami na cele budowlane, które są objęte decyzją o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej, a nie dla inwestycji towarzyszących. Inwestorka nabyła prawo do dysponowania nieruchomościami na podstawie decyzji Wojewody Pomorskiego wydanych w ramach ustawy Euro 2012 r. W ocenie odwołującego niedopuszczalne jest opieranie się na dokumentacji z innego postępowania. Ponadto Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ postanowieniem z 13 lutego 2024 roku oddalił wniosek o wpis ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości odwołującego się. Odwołujący się zarzuca również Wojewodzie brak zapewnienia stronom czynnego udziału w sprawie i brak rzetelnego uzasadnienia decyzji. Wskazuje ponadto, że WSA w wyroku z 18 grudnia 2018 r. potwierdził przekroczenie dopuszczalnych norm dotyczących linii 400 kV.

Pani (reprezentowana przez adwokata) wskazuje, że zaskarżona decyzja nie ma podstawy prawnej, narusza zasadę trwałości decyzji administracyjnych i że art. 34 ust. 2 pkt 1 specustawy przesyłowej nie ma zastosowania do omawianej inwestycji. Zarzuca Wojewodzie wadliwe zawiadomienie stron o wszczęciu postępowania i uniemożliwienie stronom wypowiedzenia się co do zebranego materiału dowodowego. Podnosi, że zaskarżona decyzja została oparta na piśmie RDOŚ z 26 marca 2024 r., co do wydania którego brak było podstawy prawnej, na nieostatecznej decyzji Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków, na pozwoleniu wodnoprawnym z 21 czerwca 2021 r., które nie mogło dotyczyć zatwierdzonego niniejszą decyzją projektu budowlanego i nieostatecznym pozwoleniu wodnoprawnym z 2 kwietnia 2024 r. oraz oparciu dokumentacji projektowej o nieaktualne mapy przedstawiające zakres istniejącej zabudowy w przebiegu projektowanej linii. Ponadto wskazuje na kolizję projektowanej linii z istniejącymi na

ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa

tel. 22 661 83 60

elektroniczna skrzynka podawcza ePUAP /GUNB/skrytka

nieruchomości obiektami budowlanymi i brak tytułu prawnego do korzystania z nieruchomości na cele budowlane, który byłby wydany na podstawie ustawy z 24 lipca 2015 r. Zamierzenie inwestycyjne prowadzone na podstawie ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych prowadzone musi być w dwóch etapach. W pierwszym winna zostać wydana decyzja o lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej by następnie mogła być wydana decyzja o pozwoleniu na budowę. Wydanie samego pozwolenia na budowę w trybie powołanej ustawy jest niemożliwe w świetle treści art. 13 ust. 2 ustawy. Skoro bowiem wojewoda jest związany treścią decyzji o lokalizacji to nie może on wydać decyzji o pozwoleniu na budowę w sytuacji braku decyzji lokalizacyjnej. Przedmiotowa inwestycja jest objęta decyzją lokalizacyjną wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 7 września 2007 r. o przygotowaniu finałowego turnieju Mistrzostw Europy w Piłce Nożnej UEFA EURO 2012 (dalej jako ustawa EURO 2012). Wobec powyższego nie można wydać pozwolenia na budowę na podstawie ustawy o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych. W szczególności takiej możliwości nie przewiduje przepis art. 34 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy. Zatem w tej sytuacji oczywistym jest, że brak jest podstawy prawnej do wydania zaskarżonej decyzji, względnie wydanie zaskarżonej decyzji wymaga uprzedniego uchYLENIA decyzji lokalizacyjnej wydanej w trybie specustawy EURO 2012. Ponadto wadliwe jest także przyjęcie, że decyzja środowiskowa z 7 czerwca 2023 r. może być podstawą do wydania niniejszej decyzji skoro została ona wydana przed zmianą ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych, którą wprowadzono do ustawy kategorię „inwestycji towarzyszących”. Wskazać przy tym należy, że do inwestycji towarzyszących nie mogą mieć zastosowania przepisy art. 33-35 ustawy o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych. Przepisy przejściowe i końcowe mają charakter przepisów obowiązujących jednorazowo i nie mogą mieć zastosowania do kolejnych zmian ustawy. Na podstawie art. 34 ust. 2 pkt. 1 u.i.s.p. można było zatem wydać pozwolenie na budowę jedynie dla tych inwestycji, do których ustawa miała zastosowanie w dniu jej wejścia w życie. Do inwestycji, które mogą być realizowane na podstawie powołanej ustawy dopiero od dnia 3 września 2023 r. zastosowanie mają przepisy art. 11 i art. 12 ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ww. ustawy. Ponadto skarżąca podnosi, że strony postępowania zostały zawiadomione o jego wszczęciu w dniu 15 stycznia 2024 r., gdy postępowania jeszcze nie wszczęto, skoro dopiero w dniu 2 lutego 2024 r. wydano postanowienie nakładające obowiązek uzupełnienia dokumentacji projektowej. Również to zawiadomienie jest wadliwe bowiem zgodnie z art. 64 k.p.a. nie można wyznaczyć więcej niż jednego terminu na uzupełnienie braków. W każdym zaś wypadku wszczęcie postępowania może nastąpić dopiero po uzupełnieniu braków wniosku. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania służy bowiem zachowaniu prawa strony do udziału w postępowaniu. Strona zawiadomiona przed uzupełnieniem wniosku winna być traktowana jako niezawiadomiona, bowiem postępowanie przed uzupełnieniem wniosku się nie toczy. Organ nie zawiadomił stron postępowania o zgromadzeniu materiału dowodowego i nie wyznaczył terminu do ustosunkowania się do zgromadzonego materiału. Skarżąca podkreśla również, że RDOŚ nie ma uprawnienia do dokonywania oceny „właściwości” decyzji wydanych przez inny organ. Pismo takie nie może być dowodem w sprawie. Nie jest też dopuszczalne wydanie decyzji w oparciu o decyzje innych organów, które nie mogły stać się ostateczne na

dzień 11 kwietnia 2024 r. Decyzje Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków oraz pozwolenie wodnoprawne noszą daty 25 marca 2024 r. i 2 kwietnia 2024 r. Decyzje te mogą stać się ostateczne najszybciej w terminie 14 dni od ich doręczenia. Brak jest też podstawy do uznania, że pozwolenie wodnoprawne z dnia 21 czerwca 2021 r. obejmuje zamierzenie inwestycyjne objęte zaskarżoną decyzją skoro nie zostało ono wydane w oparciu o projekt zatwierdzony zaskarżoną decyzją. Wadliwe jest też sporządzenie projektu na podstawie nieaktualnych map, niezgodnych z rzeczywistym stanem nieruchomości przez które przebiegać ma inwestycja. Reprezentowane strony są właścicielami nieruchomości, na których znajdują się obiekty budowlane wprost kolidujące z projektowaną linią w tym w szczególności słupami. Projekt nie tylko nie obejmuje rozbiórki tych obiektów lecz w ogóle ignoruje ich istnienie. Tak sporządzony projekt budowlany należy traktować jako dokument poświadczający nieprawdę w rozumieniu art. 271 §1 k.k. Skarżąca podnosi także, że decyzja w przedmiocie ograniczenia prawa własności została wydana dla inwestycji realizowanej na podstawie przepisów ustawy EURO 2012 i nie może być ona podstawą do przyjęcia, że inwestorka posiada tytuł prawny do dysponowania nieruchomością na cele budowlane w ramach realizacji inwestycji prowadzonej jako inwestycja towarzysząca. Wniosek stron o ustanowienie służebności przesyłu za wynagrodzeniem został zaś prawomocnie oddalony. W tych warunkach oświadczenie inwestora co do dysponowania nieruchomością na cele budowlane w zakresie projektowanej aktualnie inwestycji jest oświadczeniem fałszywym.

Pan [imię] wskazuje, że inwestorka złożyła wadliwy wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, ponieważ nie zawierał on informacji, iż dotyczy realizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowych. W wyniku błędnego pouczenia przez Prezydenta Miasta Gdańska w decyzji z 7 czerwca 2023 r. zostały złożone odwołania do niewłaściwego organu. Trafiły do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gdańsku w którym nie są rozpatrywane.

Ponadto w sprawie wypowiedzieli się pan [imię], który poinformował, że toczy się postępowanie przed Pomorskim Wojewódzkim Konserwatorem Zabytków w sprawie badań archeologicznych przed budową sieci elektroenergetycznej oraz, że w tej sprawie zostały wniesione odwołania do Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz pan [imię] wskazujący, że inwestorka nie przeprowadziła analizy rozkładu pola elektromagnetycznego uwzględniającego farmę fotowoltaiczną, która będzie oddziaływać na nieruchomość pana [imię].

Po rozpatrzeniu wniesionych odwołań oraz przeanalizowaniu akt sprawy Główny Inspektor Nadzoru Budowlanego stwierdza, co następuje.

Jak wynika z projektu budowlanego przedmiotem inwestycji jest budowa dwutorowej napowietrznej linii elektroenergetycznej WN 2x110 kV relacji SE Gdańsk Błonia – Pruszcz Gdański na odcinku pomiędzy stacją elektroenergetyczną Gdańsk Błonia do GPZ Maćkowy o długości ok. 7,85 km na terenie Miasta Gdańska, w tym budowa 38 słupów o wysokości od 34,3 m do 39,2 m (projekt zagospodarowania terenu str. 23, 27, projekt architektoniczno-budowlany str. 34).

Stosownie do treści przepisu art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (Dz. U. z 2024 r., poz. 725 ze zm.) pozwolenie na budowę może być wydane wyłącznie temu, kto złożył wniosek w tej sprawie w okresie ważności decyzji

ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa
tel. 22 661 83 60

elektroniczna skrzynka podawcza ePUAP /GUNB/skrytka

o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, jeżeli jest ona wymagana zgodnie z przepisami o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym oraz temu, kto złożył oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej, o posiadanym prawie do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Powyższe dokumenty inwestor winien dołączyć do wniosku o pozwolenie na budowę (art. 33 ust. 2 pkt 2 i 3 Prawa budowlanego).

W niniejszej sprawie inwestorka – Energa-Operator S.A. złożyła wniosek o pozwolenie na budowę oraz oświadczenie o posiadanym prawie do dysponowania działkami wymienionymi w pozwoleniu na budowę, na cele budowlane.

Odnosząc się do zarzutu, że wszczęcie postępowania nastąpiło na wniosek osoby nieuprawnionej (SPIE Edbud Gdańsk), we wniosku brak adresu, numeru Pesel oraz dowodu osobistego wnioskodawcy należy wskazać, że w aktach sprawy znajduje się wniosek z 8 stycznia 2024 r. którego treść nie potwierdza stawianych zarzutów. Wniosek został złożony w imieniu Energa-Operator S.A. przez pełnomocnika ww. spółki pana .

Wniosek zawiera zarówno adres inwestorki jak i pełnomocnika. W formularzu wniosku o pozwolenie na budowę nie podaje się numeru Pesel ani numeru dowodu osobistego. Również w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania z 15 stycznia 2024 r. prawidłowo określono wnioskodawcę. Ponadto w aktach sprawy znajduje się dokument pełnomocnictwa udzielony panu , zawierający niezbędne informacje pozwalające na identyfikację pełnomocnika. Jednocześnie należy wyjaśnić, że stosownie do przepisu art. 33 § 1 k.p.a. pełnomocnikiem strony może być osoba fizyczna, a nie osoba prawna.

W związku z podniesionym w odwołaniach państwa

oraz zarzutami nie posiadania przez Energa-Operator S.A. prawa do dysponowania należącymi do ww. osób nieruchomościami należy wskazać, że w aktach przedmiotowej sprawy znajdują się dokumenty świadczące o prawie Energa-Operator S.A. do budowy dwutorowej linii napowietrznej 2x110 kV na działkach ww. osób. W aktach organu odwoławczego znajdują się decyzje Wojewody Pomorskiego: a) z 9 lutego 2016 r., znak: NSP-III.7581.1.5.2013.MS2 (uchylająca decyzję Prezydenta Miasta Gdańska z 12 grudnia 2012 r., znak: WS.JV. 6821.2.2.310.2012, oraz ograniczająca sposób korzystania z części działek nr 217 i 218/4, obręb Maćkowy, położonych w Gdańsku, poprzez udzielenie Energa - Operator S.A. z siedzibą w Gdańsku, zezwolenia na założenie i przeprowadzenie na ww. nieruchomościach dwutorowej linii napowietrznej 2 x 110 kV, wraz z jednym słupem energetycznym na działce nr 218/4), b) z 12 lutego 2015 r., znak: NSP-III.7581.1.137.2013.MS2 (uchylająca decyzję Prezydenta Miasta Gdańska z 3 lipca 2013 r., znak: WS.IV. 6821.2.11.223.12.2013.WD, oraz ograniczająca sposób korzystania z części działek nr 212 i 213, obręb 125, położonych w Gdańsku, poprzez udzielenie Energa - Operator S.A. z siedzibą w Gdańsku, zezwolenia na założenie i przeprowadzenie na ww. nieruchomościach dwutorowej linii napowietrznej 2 x 110 kV, obejmującej odcinek linii o długości ok. 46 m), c) z 16 grudnia 2011 r., znak: WG.III.7581.1.164.2011.RR (utrzymująca w mocy decyzję Prezydenta Miasta Gdańska z 21 października 2011 r. ograniczającą sposób korzystania z działek nr 270, 135 i 136, położonych w Gdańsku, poprzez udzielenie Energa - Operator S.A. z siedzibą w Gdańsku, zezwolenia na założenie i przeprowadzenie na ww. nieruchomości dwutorowej linii napowietrznej 2 x 110 kV wraz z dwoma słupami

ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa

tel. 22 661 83 60

elektroniczna skrzynka podawcza ePUAP /GUNB/skrzynka

energetycznymi, obejmującej odcinki linii o długości ok. 317 m), d) z 15 października 2018 r., znak: NSP-VIII.7581.1.99.2018.MB (uchylająca decyzję Prezydenta Miasta Gdańska z 17 września 2013 r. i ograniczająca sposób korzystania z działki nr 71, obręb nr 129, położonej w Gdańsku, poprzez udzielenie Energa - Operator S.A. z siedzibą w Gdańsku, zezwolenia na budowę dwutorowej linii napowietrznej 2 x 110 kV wraz z jednym słupem energetycznym, obejmującą odcinek linii o długości max. 198 m. Ponadto w aktach sprawy organu wojewódzkiego znajduje się decyzja Wojewody Pomorskiego z 21 sierpnia 2015 r., znak: NSP-III.7581.1.133.MS2, uchylająca decyzję Prezydenta Miasta Gdańska z 27 czerwca 2013 r., znak: WS.IV.6821.2.10.201.12.2013.WD, oraz ograniczająca sposób korzystania z części działki nr 94/2 (noszącej obecnie numer 94/3, co wynika z m.in. z KW nr C oraz porównania załącznika mapowego do ww. decyzji z projektem zagospodarowania), obręb nr 127, położonej w Gdańsku, poprzez udzielenie Energa - Operator S.A. z siedzibą w Gdańsku, zezwolenia na założenie i przeprowadzenie na ww. nieruchomości dwutorowej linii napowietrznej 2 x 110 kV, wraz z jednym słupem energetycznym. Przebieg planowanej inwestycji jest zgodny z załącznikami do ww. decyzji ograniczających sposób korzystania z działek.

Odwołujący się wskazują, że inwestorka nie może powoływać się na decyzje o ograniczeniu sposobu korzystania z działek (bądź dokonane na ich podstawie wpisy do Ksiąg Wieczystych) ponieważ ww. decyzje (wydane na podstawie art. 9a w zw. z art. 124 ust. 1 ustawy o gospodarce nieruchomościami) oparto na decyzji lokalizacyjnej wydanej dla omawianej linii napowietrznej w trybie przepisów ustawy EURO 2012, natomiast przedmiotowe postępowanie nie jest prowadzone na podstawie ww. specustawy. Odnosząc się do powyższego należy zauważyć, że po wydaniu ww. decyzji w przedmiocie ograniczenia sposobu korzystania z działek w 2021 roku doszło do uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dwutorowej linii elektroenergetycznej 110 kV relacji GPZ Gdańsk Błonia - GPZ Maćki - GPZ Pruszcz Gdański w mieście Gdańsku. W chwili obecnej inwestorka nie może więc występować o wydanie pozwolenia na budowę powołując się na wcześniejszą decyzję lokalizacyjną wydaną w trybie przepisów ustawy EURO 2012. W ocenie organu odwoławczego zmiana stanu prawnego dotyczącego zagospodarowania terenu nie wyklucza możliwości powoływania się przez inwestorkę na wydane przed uchwaleniem ww. planu decyzje w przedmiocie ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości. Dotyczą one bowiem tej samej inwestycji. Dopóki więc ww. rozstrzygnięcia pozostają w obiegu prawnym są one wiążące dla innych organów, w tym GINB. Należy też podkreślić, że GINB nie ma możliwości oceny prawidłowości ww. rozstrzygnięć.

W niniejszej sprawie nie ma zastosowania przepis art. 19 ust. 6 specustawy przesyłowej (zgodnie z którym z dniem wydania decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej inwestor nabywa prawo do dysponowania nieruchomościami, o których mowa w ust. 3, art. 22 ust. 1 i art. 23 ust. 1a, na cele budowlane w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane) ponieważ nie została wydana ww. decyzja o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej dla omawianej linii elektroenergetycznej. Kwestia ewentualnego oddalenia wniosku o wpis ograniczenia sposobu korzystania z nieruchomości lub o ustanowienie służebności przesyłu nie ma znaczenia dla sposobu rozpatrzenia niniejszej sprawy ponieważ prawo do dysponowania nieruchomością na cele budowlane nie musi wynikać z ww. dokumentów.

Należy również wyjaśnić, że w pozwoleniu na budowę nie podlegają rozstrzygnięciu kwestie związane z odszkodowaniem za korzystanie z nieruchomości w celu realizacji inwestycji. Tym bardziej w niniejszej sprawie GINB nie może odnosić się do wezwań dotyczących opłat związanych z innymi inwestycjami, jak gazociąg czy linia 15 kV. Organ wydający pozwolenie na budowę nie sprawdza też czy inwestor rozliczył się z właścicielami i dzierżawcami z należności za utratę wartości oraz czy wypłacone odszkodowanie było adekwatne.

Jednocześnie należy wskazać, że inwestycja jest położona na terenie objętym ustaleniami uchwał Rady Miasta Gdańska: a) z dnia 28 kwietnia 2005 r. nr XXXVII/1244/05, w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Błonia Południe w mieście Gdańsku, b) z dnia 25 listopada 2021 r., nr XLII/1086/21, w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dwutorowej linii elektroenergetycznej 110 kV relacji GPZ Gdańsk Błonia - GPZ Maćki - GPZ Pruszcz Gdański w mieście Gdańsku, c) z dnia 22 stycznia 2004 r., nr XIX/568/04, w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Maćkowy rejon ulicy Starogardzkiej w mieście Gdańsku.

Z uwagi na powyższe brak jest podstaw do uznania, że w niniejszej sprawie naruszono ww. przepis art. 32 ust. 4 pkt 1 i 2 Prawa budowlanego.

Zgodnie z art. 35 ust. 1 Prawa budowlanego przed wydaniem decyzji o pozwoleniu na budowę lub odrębnej decyzji o zatwierdzeniu projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza: 1) zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego z: a) ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego i innymi aktami prawa miejscowego albo decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu w przypadku braku miejscowego planu, b) wymaganiami ochrony środowiska, w szczególności określonymi w decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, o której mowa w art. 71 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, c) ustaleniami uchwały o ustaleniu lokalizacji inwestycji mieszkaniowej; 2) zgodność projektu zagospodarowania działki lub terenu z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi; 3) lit. c kompletność projektu zagospodarowania działki lub terenu oraz projektu architektoniczno-budowlanego, w tym dołączenie kopii zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7, dotyczącego projektanta i projektanta sprawdzającego, 3a) dołączenie: a) wymaganych opinii, uzgodnień, pozwoleń i sprawdzeń, b) oświadczeń, o których mowa w art. 33 ust. 2 pkt 9 i 10; 4) posiadanie przez projektanta i projektanta sprawdzającego odpowiednich uprawnień budowlanych na podstawie: a) kopii dokumentów, o których mowa w art. 34 ust. 3d pkt 1 - w przypadku uprawnień niewpisanych do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane, b) danych w centralnym rejestrze osób posiadających uprawnienia budowlane - w przypadku uprawnień wpisanych do tego rejestru; 4a) przynależność projektanta i projektanta sprawdzającego do właściwej izby samorządu zawodowego na podstawie: a) zaświadczenia, o którym mowa w art. 12 ust. 7 - w przypadku osób niewpisanych do centralnego rejestru osób posiadających uprawnienia budowlane, b) danych w centralnym rejestrze osób posiadających uprawnienia budowlane - w przypadku osób wpisanych do tego rejestru.

Z analizy akt sprawy wynika, że projektowana inwestycja jest zgodna z ustaleniami miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Jednocześnie należy zauważyć, że omawiana inwestycja została wymieniona załączniku (cz. II, pkt 15) do ustawy z 24 lipca 2015 r. o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych (Dz.U. z 2024 r., poz. 1199, dalej jako specustawa przesyłowa) zawierającym wykaz strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz inwestycji towarzyszących. Przedmiotowa linia elektroenergetyczna została dodana do ww. ustawy w dniu 3 września 2023 r. (w drodze ustawy z dnia 7 lipca 2023 r. o zmianie ustawy o przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz niektórych innych ustaw, Dz. U. poz. 1506, dalej jako ustawa o zmianie specustawy przesyłowej).

Odnosząc się do zarzutu, że decyzja Wojewody została wydana bez podstawy prawnej ponieważ specustawa przesyłowa wygasła w dniu 11 kwietnia 2024 r. należy wyjaśnić, że ww. ustawa nadal obowiązuje. Należy dodać, że przepisem art. 1 pkt 7 ww. ustawy o zmianie specustawy przesyłowej został wykreślony art. 35 ust. 2 ww. ustawy, zgodnie z którym przepisy rozdziałów 1-5 ww. specustawy miały stracić moc z dniem 31 grudnia 2030 r.

Wątpliwości odwołujących się budzi także możliwość zastosowania ww. specustawy przesyłowej w stosunku do przedmiotowej inwestycji skoro inwestor nie uzyskał decyzji lokalizacyjnej, o której mowa w art. 5 specustawy przesyłowej.

Odnosząc się do powyższego należy wskazać, że z art. 4 ust. 1 i ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130) ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. W przypadku braku miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu następuje w drodze decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, przy czym lokalizację inwestycji celu publicznego ustala się w drodze decyzji o lokalizacji inwestycji celu publicznego. Zatem zgodnie z przepisami ogólnymi dotyczącymi zagospodarowania przestrzennego nie wydaje się decyzji lokalizacyjnej w sytuacji, gdy dana inwestycja została przewidziana w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego. Z taką sytuacją mamy do czynienia w przedmiotowej sprawie. Podobnie cytowany wyżej przepis art. 35 ust. 1 pkt 1 lit. a Prawa budowlanego wskazuje, że organ administracji architektoniczno-budowlanej sprawdza zgodność projektu z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a dopiero w przypadku braku miejscowego planu organ sprawdza zgodność projektu z ustaleniami decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu (w tym przypadku decyzji o ustaleniu lokalizacji strategicznej inwestycji).

Ponadto przepisem art. 1 pkt 4 ustawy zmieniającej specustawę przesyłową dodano do ww. specustawy art. 3b, zgodnie z którym przepisy ustawy stosuje się również do inwestycji towarzyszących, z wyłączeniem art. 3a, art. 4 ust. 1 pkt 14 i ust. 2 pkt 2-2b, art. 8 ust. 1 pkt 10, art. 27c oraz art. 27d. Skoro w ww. wyłączeniu nie znalazł się przepis przejściowy art. 34 specustawy przesyłowej uzasadnione jest uznanie, że w niniejszej sprawie miał zastosowanie art. 34 ust. 2 pkt 1 specustawy przesyłowej (zgodnie z którym w przypadku gdy lokalizacja strategicznej inwestycji w zakresie sieci

przesyłowej przewidziana jest w uchwalonym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego lub decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, inwestor w każdym czasie może wystąpić o wydanie pozwolenia na budowę strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej na zasadach i w trybie określonych w niniejszej ustawie).

Należy dodatkowo zauważyć, że celem przepisów specustawy przesyłowej jest uproszczenie i przyśpieszenie procedur związanych z realizacją ważnych inwestycji. Zatem okoliczność, że inwestor uzyskał potrzebne zgody w drodze bardziej długotrwałych i złożonych procedur nie dyskwalifikuje możliwości ubiegania się przez niego o pozwolenie na budowę.

Jednocześnie należy wyjaśnić, że decyzja Wojewody Pomorskiego z 31 marca 2011 r. ustalająca lokalizację przedsięwzięcia EURO 2012 nie ma w niniejszej sprawie zastosowania ponieważ kwestie zagospodarowania przestrzennego dotyczące omawianej inwestycji rozstrzyga obecnie miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego.

Inwestycja nie narusza wymagań ochrony środowiska określonych w decyzji Prezydenta Miasta Gdańska z 7 czerwca 2023 r., znak: WŚ-I.6220.II.7D.2021.AN, o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji (utrzymanej w mocy decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Gdańsku z 9 lipca 2024 r., sygn. akt SKO Gd/4469/23).

Skarżący podnoszą, że w omawianej sprawie decyzja środowiskowa została wydana przez organ niewłaściwy. Odnosząc się do powyższego należy zauważyć, że zgodnie z art. 75 ust. 1 pkt 1 lit. k i pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, dalej jako ustawa środowiskowa) organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta. Jednak w przypadku niektórych szczególnych rodzajów inwestycji, w tym w przypadku strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz inwestycji towarzyszącej realizowanych na podstawie przepisów specustawy przesyłowej organem właściwym do wydania decyzji środowiskowej jest regionalny dyrektor ochrony środowiska. Zgodnie z art. 127 ust. 3 ustawy środowiskowej organem wyższego stopnia w stosunku do regionalnego dyrektora ochrony środowiska jest Generalny Dyrektor Ochrony Środowiska. Natomiast w stosunku do rozstrzygnięć wydawanych przez wójta, burmistrza czy prezydenta miasta organem wyższego stopnia jest samorządowe kolegium odwoławcze.

Należy zauważyć, że omawiana inwestycja została umieszczona w wykazie strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych oraz inwestycji towarzyszących w dniu 3 września 2023 r., a więc po wydaniu decyzji środowiskowej przez Prezydenta Miasta Gdańska z 7 czerwca 2023 r. Natomiast decyzja SKO w Gdańsku utrzymująca decyzję środowiskową została wydana po 3 września 2023 r. Zauważyć jednak należy, że zgodnie z art. 11 ustawy zmieniającej specustawę przesyłową do spraw wszczętych na podstawie ustaw zmienianych w art. 1, art. 2, art. 4 oraz art. 7 i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy przepisy ustaw zmienianych w art. 1, art. 2, art. 4 oraz art. 7 stosuje się w brzmieniu dotychczasowym. Z powyższego wynika, że skoro w momencie zmiany przepisów

postępowanie środowiskowe nie było zakończone to w stosunku do niego stosowało się wcześniej obowiązujące przepisy. Decyzja środowiskowa w przedmiotowej sprawie została zatem wydana przez organ właściwy w sprawie. Dodać jednocześnie należy, że organy administracji architektoniczno-budowlanej nie są właściwe do oceny prawidłowości raportu o oddziaływaniu na środowisko lub innych dokumentów sporządzonych w postępowaniu środowiskowym. Z pisma Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Gdańsku z 26 marca 2024 r., znak: RDOŚ-Gd-WOO.400.32.2024.AJM.1, ponadto wynika, że ww. organ podziela stanowisko Wojewody i GINB dotyczące możliwości posłużenia się przez inwestorkę w niniejszej sprawie decyzją środowiskową z 7 czerwca 2023 r. Chociaż z uwagi na formę (pismo a nie decyzja) nie jest to stanowisko wiążące organy administracji architektoniczno-budowlanej to niewątpliwie powinno być wzięte pod uwagę przy dokonywaniu interpretacji przepisów w omawianym zakresie, ponieważ zostało ono zajęte przez organ, który jest właściwy do wydawania decyzji środowiskowej dotyczącej strategicznej inwestycji w zakresie sieci przesyłowej oraz inwestycji towarzyszącej.

Ocena ewentualnego zagrożenia inwestycji dla zdrowia i środowiska, w tym zwierząt chronionych ma miejsce w trakcie postępowania dotyczącego wydania decyzji środowiskowej. Decyzja SKO w Gdańsku jest decyzją ostateczną, a zatem wiążącą dla innych organów administracji. Powyższego nie zmienia okoliczność jej zaskarżenia do WSA w Gdańsku. W szczególności organ odwoławczy nie posiada informacji wskazujących na ewentualne wstrzymanie wykonania ww. decyzji SKO w Gdańsku.

Analiza akt sprawy wskazuje, że spełnione zostały wymagania wynikające z ww. przepisów art. 35 ust. 1 pkt 2-4a Prawa budowlanego.

W szczególności projekt budowlany przedmiotowej inwestycji został sporządzony i sprawdzony przez osoby posiadające stosowne uprawnienia budowlane, które przynależą do właściwej izby samorządu zawodowego i które złożyły oświadczenie o sporządzeniu projektu budowlanego zgodnie z obowiązującymi przepisami oraz zasadami wiedzy technicznej.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących naruszenia przez projektowaną inwestycję przepisów dotyczących hałasu oraz oddziaływania elektromagnetycznego należy wskazać, że powyższe zagadnienia regulują przepisy rozporządzeń Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r., poz. 112) oraz Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku (Dz. U. z 2019 r., poz. 2448). Z tabeli 2 ww. rozporządzenia Ministra Środowiska wynika, że dopuszczalny poziom hałasu powodowanego przez linie elektroenergetyczne w odniesieniu do jednej doby dla terenów zabudowy mieszkaniowej jedno- i wielorodzinnej oraz zabudowy zagrodowej i zamieszkania zbiorowego wynosi w dzień 50 dB, a w nocy 45 dB.

Zgodnie z tabelami nr 1 i 2 umieszczonymi w załączniku do ww. rozporządzenia Ministra Zdrowia z dnia 17 grudnia 2019 r. dopuszczalny poziom pól elektromagnetycznych w naszym kraju w środowisku dla instalacji wytwarzających promieniowanie elektromagnetyczne (PEM) o częstotliwości 50 Hz (tj. częstotliwość w jakiej działa sieć elektroenergetyczna w Europie) charakteryzowany jest przez dopuszczalną graniczną wartość natężenia składowej elektrycznej pola elektromagnetycznego wynoszącą 10 kV/m w przypadku miejsc dostępnych dla ludzi

i 1 kV/m dla terenu przeznaczonego pod zabudowę mieszkaniową oraz dopuszczalną graniczną wartość natężenia składowej magnetycznej pola elektromagnetycznego wynoszącą 60 A/m.

Jak wskazano w artykule „Oddziaływanie przesyłu i rozdziału energii elektrycznej na środowisko naturalne”, którego autorami są prof. dr. hab. inż. Zbigniew Łukasik, dr inż. Jacek Kozyra i dr inż. Aldona Kuśmińska – Fijałkowska, w Polsce uznaje się, że pole elektromagnetyczne nie przekraczające podanych powyżej poziomów nie oddziałuje szkodliwie na żaden z elementów środowiska naturalnego, np. rośliny, zwierzęta a także nie wpływa negatywnie na zdrowie ludzi. Poziomy pól elektrycznych i magnetycznych występujących w konkretnych miejscach (punktach), w otoczeniu linii elektroenergetycznych są zależne od odległości tych miejsc (punktów) od linii elektroenergetycznej. W przypadku linii o napięciu znamionowym 110 kV możliwe jest takie zaprojektowanie linii, np. poprzez odpowiedni dobór wysokości słupów, aby pola elektryczne i magnetyczne przez tę linię wytwarzane były niższe od dopuszczalnych, nawet przy poprowadzeniu przewodów linii nad budynkami mieszkalnymi. Warunkiem jest tu zagwarantowanie występowania pola elektrycznego 50 Hz o natężeniu nie wyższym niż 1 kV/m i pola magnetycznego natężeniu nie wyższym niż 60 A/m. Przy sprecyzowanym napięciu linii przesyłowych natężenie pola elektrycznego w jej otoczeniu zależy głównie od odległości między przewodami fazowymi, a ziemią. Natężenie jest największe tam, gdzie odległość przewodów od ziemi jest najmniejsza, czyli zwykle w środku przęsła, w połowie odległości pomiędzy sąsiadującymi słupami energetycznymi. Także przy oddalaniu się od osi linii, natężenie pola elektrycznego będzie szybko spadało. Degresję natężenia pola obserwuje się ponadto przy samym zbliżaniu się do konstrukcji słupa, co jasno wynika ze zwiększania się odległości przewodów od ziemi oraz samych ekranujących właściwości słupa. Ponadto w artykule wskazano, że maksymalne zmierzone natężenia pól elektrycznych i magnetycznych w otoczeniu krajowych linii napowietrznych 110 kV przy największym zwisie linii na wysokości 2 metrów nad ziemią wynosiły 3,3 kV/m i 15,3 A/m.

W projekcie zagospodarowania terenu (str. 37) wskazano, że rozwiązania techniczne linii nie pozwalają na przekroczenie dopuszczalnych wartości oddziaływania natężenia pola elektrycznego i magnetycznego od przewodów, w pasie technologicznym (12,5 m od osi linii) i poza pasem technologicznym, ani przekroczenia dopuszczalnego poziomu hałasu.

Dodatkowo w przesłanej przez inwestorkę analizie zatytułowanej „Określenie przewidywanego oddziaływania na środowisko pola elektromagnetycznego i hałasu projektowanej, dwutorowej linii elektroenergetycznej relacji SE Gdańsk Błonia – GPZ Pruszcz Gdański (na odcinku SE Gdańsk Błonia – GPZ Maćkowy)” sporządzonej przez dr. inż. Marka Szubę (str. 49-52) wskazano: „Obliczeniowa identyfikacja pola elektrycznego, jakie występować będzie w otoczeniu projektowanej, dwutorowej linii 110 kV, wykazała, że w żadnym miejscu pod linią, jego natężenie w miejscach dostępnych dla ludzi (2,0 m n.p.t.) nie przekroczy w najbardziej niekorzystnych warunkach pracy linii wartości 0,42 kV/m przy pracy obu torów linii. W przypadku wprowadzeń projektowanej linii do bramek liniowych, największa wartość natężenia pola elektrycznego nie przekroczy 0,68 kV/m. Oznacza to, że maksymalne spodziewane poziomy natężenia pola elektrycznego są mniejsze niż wartość dopuszczalna (10 kV/m) ustalona w obowiązujących przepisach. Należy podkreślić, że wszystkie obliczenia przeprowadzono dla najbardziej niekorzystnych (ze

ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa

tel. 22 661 83 60

elektroniczna skrzynka podawcza ePUAP /GUNB/skrytka

środowiskowego punktu widzenia) warunków pracy projektowanej linii ($U_{\max} = 123$ kV, maksymalny zwis przewodów linii), przy założeniu najmniejszej przewidywanej odległości przewodów fazowych od ziemi h_{\min} wynikającej z dokumentacji projektowej. Podobne ustalenia, jak w przypadku pola elektrycznego odnoszą się do składowej magnetycznej pola. Największa (stwierdzona metodami obliczeniowymi) wartość natężenia pola magnetycznego w otoczeniu projektowanej linii 110 kV (w miejscu dostępnym dla ludzi - 2,0 m npt) wynosi 2,50 A/m – dla fragmentu dwutorowego i 6,87 A/m dla odcinków jednotorowych wprowadzanych na bramki liniowe w stacjach. Wyznaczone metodami analitycznymi dla reprezentatywnych przęseł maksymalne wartości natężenia pola magnetycznego (H_{\max}) wystąpią jedynie w okolicy środka przęsła (w miejscu, gdzie odległość od ziemi przewodów fazowych będzie najmniejsza) i tylko przy maksymalnym obciążeniu obu torów linii ($I_{\max} = 735$ A/fazę). Przez przeważający okres eksploatacji linii natężenie pola magnetycznego w analizowanych przekrojach będzie znacznie mniejsze od wyznaczonych analitycznie. Tak więc największe spodziewane poziomy natężenia pola magnetycznego są znacznie mniejsze niż wartość dopuszczalna (60 A/m) ustalona w obowiązujących przepisach. (...) Przeprowadzone obliczenia wskazują, że pod analizowaną napowietrzną dwutorową linią elektroenergetyczną WN 110 kV relacji SE Gdańsk Błonia – Pruszcz Gdański (na odcinku SE Gdańsk Błonia – GPZ Maćkowy), w jej żadnym przęśle nie wystąpi pole elektryczne, którego natężenie będzie przekraczać 1 kV/m, tj. wartość dopuszczalną ustaloną w przepisach dla terenów przeznaczonych pod zabudowę mieszkaniową. (...) Kumulacyjny efekt oddziaływania pola elektrycznego spowodowane zbliżeniem projektowanej linii 110 kV do istniejącej linii 400 kV powoduje nieznaczne obniżenie natężenie pola elektrycznego w otoczeniu linii 110 kV. Kumulacyjne oddziaływanie składowej magnetycznej pola powoduje ponad trzykrotne zwiększenie natężenia pola magnetycznego w otoczeniu projektowanej linii 110 kV. Skutki zbliżenia obu linii napowietrznych w aspekcie możliwej kumulacji poszczególnych składowych pola elektromagnetycznego zostały przeanalizowane dla dwóch skrajnych sytuacji, tj. w sytuacjach największego (odległość pomiędzy osiami linii 55,42 m) i najmniejszego (odległość pomiędzy osiami 104,4 m) zbliżenia obu linii na odcinku pomiędzy słupami nr 4 i 19. W żadnym jednak przypadku w wyniku oddziaływania skumulowanego nie zostaną przekroczone wartości dopuszczalne określone w obowiązujących przepisach. W treści opracowania wykazano także, że projektowane skrzyżowania planowanej do wybudowania linii z liniami średniego i niskiego napięcia, nie spowodują zauważalnych zmian w wartościach poszczególnych składowych pola elektromagnetycznego identyfikowanych w sąsiedztwie planowanej linii 110 kV. Poziom hałasu wytwarzanego przez planowany do wybudowania fragment linii napowietrznej 110 kV będzie znacznie niższy niż najbardziej rygorystyczna wartość dopuszczalna (45 dB) sprecyzowana w przepisach [5]. Oznacza to, że projektowana dwutorowa napowietrzna linia elektroenergetyczna 110 kV relacji SE Gdańsk Błonia – GPZ Pruszcz Gdański (odcinek od SE Gdańsk Błonia do GPZ Maćkowy), nawet w najbardziej niekorzystnych warunkach pogodowych - będzie praktycznie niesłyszalna i w związku z tym nie można mówić o jakimkolwiek oddziaływaniu akustycznym projektowanej linii na mieszkańców budynków mieszkalnych zlokalizowanych nawet najbliżej linii napowietrznej.”

Odnosząc się do zarzutów skarżących należy wskazać, że przedmiotowa inwestycja dotyczy budowy linii 110 kV i fakt, że obejmuje ona dwie linie nie oznacza, że stają się one linią 220 kV i że mają do nich zastosowanie ograniczenia dotyczące linii 220 kV.

ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa
tel. 22 661 83 60

elektroniczna skrzynka podawcza ePUAP /GUNB/skrytka

Projekt zagospodarowania terenu (str. 34) przewiduje, że przewód, który ma znajdować się bezpośrednio nad budynkiem mieszkalnym usytuowanym na działce nr 394 (mającym wysokość 9,14 m) ma przebiegać 17,7 m nad ww. budynkiem (znajdujące się w pobliżu działki nr 394 słupy o nr 30 i 31 mają mieć wysokość 34,2 m). Pod linią mają się również znaleźć dwa budynki biurowo-magazynowe na działce nr 24 i nr 135 (przewody nad ww. budynkami mają przebiegać odpowiednio na wysokości 22,4 m i 19,2 m). Z rysunków nr 11 - 32, załącznika nr 4 do ww. analizy przewidywanego oddziaływania na środowisko pola elektromagnetycznego przedmiotowej inwestycji wynika, że natężenie pola elektrycznego nad budynkami na ww. działkach nie przekroczy wartości 0,9 kV/m, a natężenie pola magnetycznego nie przekroczy wartości 9 A/m. Należy również brać pod uwagę, że każdy metr wysokości i odległości od ww. linii będzie istotnie zmniejszać ww. wartości.

Należy dodać, że odwołujący się, w toku postępowania, nie przedłożyli żadnych dowodów, które wskazywałyby, że sporządzona na zlecenie inwestorki dokumentacja, w kontekście oszacowania spodziewanych oddziaływań pól elektromagnetycznych, była błędna.

Jednocześnie należy wyjaśnić, że niniejsze postępowanie nie dotyczy budowy farmy fotowoltanicznej ani linii elektroenergetycznej 400 kV i organ odwoławczy nie może się wypowiadać w zakresie prawidłowości funkcjonowania innych obiektów w otoczeniu planowanej linii. Każdy tego typu obiekt powinien spełniać wymogi przepisów dotyczące oddziaływania elektromagnetycznego. Powyższe podlega jednak ocenie w odrębnych postępowaniach. Stąd też bez znaczenia dla sposobu rozpatrzenia przedmiotowej sprawy pozostają przywoływane przez odwołujących się wyroki WSA w Warszawie z 18 grudnia 2018 r., sygn. akt IV SA/Wa 2216/18 (uchylający decyzję Ministra Środowiska w przedmiocie wykonania przeglądu ekologicznego oddziaływania na środowisko linii elektroenergetycznej 400 kV) oraz NSA z 26 września 2013 r., sygn. akt II OSK 1568/12 (uchylający decyzję Ministra Środowiska w przedmiocie nałożenia obowiązku przeglądu ekologicznego linii energetycznej Żarnowiec – Gdańsk 400 kV) jak również decyzja Marszałka Województwa Pomorskiego z 30 stycznia 2015 r. (nakładająca na Polskie Sieci Elektroenergetyczne S.A. obowiązek wykonania przeglądu ekologicznego dla linii elektroenergetycznej 400 kV). Ponadto należy zauważyć, że kwestia przeglądu ekologicznego dotyczy zrealizowanej już inwestycji i nie jest rozstrzygana w trakcie pozwolenia na budowę.

Podobnie nie ma wpływu na niniejsze rozstrzygnięcie wyrok WSA w Warszawie z 20 marca 2013 r., sygn. akt IV SA/Wa 1338/11 (uchylający decyzję Generalnego Dyrektora Ochrony Środowiska z 2011 r. w przedmiocie ustalenia środowiskowych uwarunkowań realizacji inwestycji polegającej na budowie linii 110 kV), ponieważ wskazania Sądu w ww. sprawie dotyczą kwestii związanych z problematyką wydawania decyzji środowiskowej, a nie pozwolenia na budowę. Ponadto ww. wyrok nie dotyczy mającej znaczenie dla niniejszego postępowania decyzji SKO w Gdańsku z 9 lipca 2024 r. o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedmiotowej inwestycji.

Niezrozumiałe są zarzuty dotyczące ukrywania istnienia na działce nr 394 dwóch budynków skoro w projekcie zagospodarowania terenu (str. 53) na ww. działce uwidoczniono 2 budynki (z czego jeden będzie znajduje się częściowo pod planowaną linią). Kwestie dotyczące ryzyka związanego ze zdarzeniami nadzwyczajnymi typu trąba powietrzna, trzęsienie ziemi, spadający samolot nie podlegają ocenie przy

wydawaniu pozwolenia na budowę. Podobnie organy administracji architektoniczno-budowlanej nie mogą uzależniać możliwości wydania pozwolenia na budowę od okoliczności związanych z realizacją inwestycji, ale nie uwzględnionych w przepisach Prawa budowlanego, takich jak obniżenie wartości nieruchomości położonych w sąsiedztwie inwestycji, zniszczenie prowadzonych upraw, możliwe zakłócenia w odbiorze programów radiowo-telewizyjnych i łączności telefonicznej, uniemożliwienie korzystania z nieruchomości w sposób dotychczasowy, uniemożliwienie realizacji obiektów budowlanych, prowadzenia danej działalności gospodarczej czy obniżenie przychodów uzyskiwanych z niej. Zarzut dotyczący skażenia wód podziemnych w wyniku realizacji omawianej inwestycji należy uznać za gołosłowny. Bez znaczenia dla sposobu rozpatrzenia niniejszej sprawy pozostają rozważania skarżących dotyczące istnienia państwa polskiego.

Jednocześnie należy wyjaśnić, że w niniejszej sprawie Wojewoda nie nadał własnej decyzji rygoru natychmiastowej wykonalności. Natychmiastowa wykonalność decyzji organu wojewódzkiego wynika bezpośrednio z przepisu art. 25 ust. 1 specustawy przesyłowej.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących postępowania przed organem wojewódzkim należy wyjaśnić, że jak przykładowo wskazuje NSA w wyroku z 22 września 2022 r., sygn. akt II OSK 2457/19 w przypadku gdy wniosek o wydanie pozwolenia na budowę jest niekompletny, to w zależności od charakteru braków organ administracji architektoniczno-budowlanej stosuje art. 64 § 2 k.p.a. lub art. 35 ust. 3 p.b. Jeżeli wniosek jest niekompletny pod względem formalnoprawnym, organ powinien wezwać do usunięcia braków w trybie art. 64 § 2 k.p.a., a po bezskutecznym upływie 7-dniowego terminu pozostawić wniosek bez rozpoznania. Natomiast w przypadku materialnoprawnych braków wniosku, powinien być zastosowany art. 35 ust. 3 p.b., przewidujący nałożenie postanowieniem obowiązku usunięcia wskazanych nieprawidłowości w określonym terminie pod rygorem wydania decyzji odmownej (por. wyrok WSA w Krakowie w wyroku z 4 lipca 2023 r., sygn. akt II SAB/Kr 102/23). Biorąc pod uwagę powyższe należy wskazać, że Wojewoda prawidłowo, po otrzymaniu wniosku o pozwolenie na budowę najpierw wezwał inwestorkę w trybie art. 64 § 2 k.p.a. o uzupełnienie braków wniosku, następnie po uzupełnieniu braków zawiadomił strony o wszczęciu postępowania, a kolejno w toku prowadzonego postępowania wydał postanowienie nakładające obowiązek usunięcia nieprawidłowości. Jednocześnie należy zauważyć, że odwołujący się mieli możliwość zapoznania się z aktami sprawy oraz wypowiedzenia się zarówno na etapie postępowania przed organem I instancji jak i II instancji, z czego część z nich skorzystała.

Organ wydający pozwolenie na budowę w przedmiotowej sprawie nie może odnieść się do kwestii ochrony „układu ruralistycznego dawnej wsi Lipce wraz z otoczeniem” (podobnie do zarzutów zaburzenia krajobrazu), ponieważ nie jest organem właściwym w ww. sprawie. GINB nie dysponuje żadnym rozstrzygnięciem Konserwatora Zabytków, któreby uniemożliwiało realizację przedmiotowej inwestycji. Wprost przeciwnie – w akta sprawy znajduje się ostateczna decyzja Pomorskiego Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków z 5 kwietnia 2024 r., znak: ZN.5142.172.3.2024.IJ, pozwalająca inwestorce na realizację przedmiotowej inwestycji przy zabytku Kanał Raduni. Jednocześnie wyjaśnić należy, że pozwolenie na prowadzenia badań archeologicznych nie stanowi części postępowania dotyczącego uzyskania pozwolenia na budowę (uzyskanie pozwolenia na

prorowadzenie badań archeologicznych nie jest warunkiem uzyskania pozwolenia na budowę), w przeciwieństwie do pozwolenia konserwatora zabytków na prowadzenie robót budowlanych przy obiekcie budowlanym wpisanym do rejestru zabytków (co wynika z art. 39 Prawa budowlanego).

Z akt sprawy wynika ponadto, że decyzja Dyrektora Zarządu Zlewni w Gdańsku Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie z 2 kwietnia 2024 r., znak: GG.ZUZ.4210.143.2024.BS, udzielająca Energa Operator S.A. pozwolenia wodoprawnego jest obecnie ostateczna. Brak ostateczności ww. decyzji w momencie wydawania kwestionowanej decyzji z 11 kwietnia 2024 r. nie stanowił przeszkody do wydania pozwolenia na budowę, ponieważ ww. rozstrzygnięciu z 2 kwietnia 2024 r. nadany był rygor natychmiastowej wykonalności. Należy również wyjaśnić, że pozwolenie wodnoprawne wydawane jest przed pozwoleniem na budowę, stąd nie może być wydane w oparciu o zatwierdzony już projekt budowlany.

Odnosząc się do zarzutu pani [imię], dotyczącego braku aktualności projektu zagospodarowania terenu [adres], należy wskazać, że na projekcie zagospodarowania obejmującym nieruchomości odwołującej się (str. 51) widnieje informacja cyt. „mapa w zakresie opracowania aktualna na dzień 2 maj 2023 r.”, adnotacja geodety uprawnionego [imię] z 10 lipca 2023 r. (projekt sporządzono w lipcu 2023 r.), iż praca geodezyjna została zgłoszona do Miejskiego Ośrodka Dokumentacji Geodezyjnej i Kartograficznej w Gdańsku (MODGiK) i uzyskała pozytywny wynik weryfikacji oraz informacja, że treść mapy jest zgodna z wydaną mapą do celów projektowanych zarejestrowaną w MODGiK, zatwierdzoną pozytywnym wynikiem weryfikacji z dnia 25 maja 2023 r. Projekt zagospodarowania sporządzono więc na aktualnej mapie spełniającej wymogi art. 34b Prawa budowlanego.

Biorąc pod uwagę treść decyzji Wojewody Pomorskiego z 9 lutego 2016 r. ograniczającej sposób korzystania z części działek nr 217 i 218/4, należy wskazać, że ewentualna budowa po 2 maja 2023 r. obiektu budowlanego w miejscu planowanego słupa na działce nr 218/4 dokonana byłaby przy braku prawa do dysponowania nieruchomością na cele budowlane. Ponadto z akt sprawy nie wynika, aby w miejscu usytuowania planowanych słupów wybudowano inne obiekty na podstawie pozwolenia na budowę. Zgodnie natomiast z art. 31 ust. 1a pkt 1 Prawa budowlanego nie wymaga decyzji o pozwoleniu na rozbiórkę oraz zgłoszenia rozbiórka obiektów i urządzeń budowlanych, na budowę których nie jest wymagane pozwolenie na budowę. Tak więc usunięcie ewentualnej kolizji istniejącego obiektu z projektowanym słupem nie wymaga ani pozwolenia na budowę ani zgłoszenia.

Wyjaśnić również należy, że organ badając zgodność projektu zagospodarowania działki z przepisami techniczno-budowlanymi nie analizuje i nie ocenia rozwiązań technicznych projektowanego zamierzenia (ani nie powołuje biegłych w celu sprawdzenia ww. rozwiązań). W myśl art. 20 ust. 2 Prawa budowlanego, projektant ma zapewnić sprawdzenie projektu architektoniczno-budowlanego pod względem zgodności z przepisami, w tym techniczno-budowlanymi, przez osobę posiadającą uprawnienia budowlane do projektowania bez ograniczeń w odpowiedniej specjalności. Uprawnienia kontrolne organu administracji architektoniczno-budowlanej zostały ograniczone do przypadków ściśle określonych w art. 35 ust. 1 ustawy Prawo budowlane, tym przypadkiem nie jest badanie zgodności projektu budowlanego, pod

kątem przyjętych rozwiązań projektowych i możliwości technicznych jego wykonania (por. wyroki II OSK 175/21, II SA/Bk 39/23).

Odnosząc się do zarzutu naruszenia art. 28g specustawy przesyłowej, należy wskazać, że zgodnie z ww. przepisem przepisy art. 124b ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami stosuje się także do strategicznych inwestycji w zakresie sieci dystrybucyjnych polegających na przebudowie ciągów, przewodów, obiektów lub urządzeń, o których mowa w art. 124b ust. 1 tej ustawy, jeżeli nie uniemożliwia ona właścicielowi albo użytkownikowi wieczystemu dalszego prawidłowego korzystania z nieruchomości w sposób dotychczasowy albo w sposób zgodny z jej dotychczasowym przeznaczeniem. Z treści ww. przepisu art. 124b ustawy o gospodarce nieruchomościami wynika, że dotyczy on decyzji starosty o zobowiązaniu do udostępniania nieruchomości w celu wykonania konserwacji, remontu lub usunięcia awarii. Z uwagi na powyższe ww. przepis art. 28g specustawy przesyłowej nie ma zastosowania w niniejszym postępowaniu.

Wobec spełnienia przez inwestora, wymagań określonych w art. 32 ust. 4 oraz art. 35 ust. 1 ustawy Prawo budowlane, na podstawie art. 35 ust. 4 tej ustawy właściwy organ jest zobligowany do wydania decyzji o pozwoleniu na budowę.

Z uwagi na powyższe należało utrzymać w mocy decyzję Wojewody Pomorskiego z 11 kwietnia 2024 r., nr 31/2024/AZ, znak: WI-III.7840.4.32.2023.AZ.

Z przytoczonych względów orzeczono jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Strona może ją zaskarżyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, w terminie 30 dni od daty jej doręczenia. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Głównego Inspektora Nadzoru Budowlanego, 00-926 Warszawa, ul. Krucza 38/42. Wpis od skargi wynosi 500 zł. Strona może złożyć do Sądu wnioski o przyznanie prawa pomocy obejmującego m.in. zwolnienie od kosztów sądowych.

Z upoważnienia
GŁÓWNEGO INSPEKTORA NADZORU BUDOWLANEGO
DYREKTOR DEPARTAMENTU ORZECZNICTWA

Dorota Klimberzin
(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymują:

1. pa
2. pan ,
3. pani
4. pan
5. pan \
6. adwokat , pełnomocnik pani
7. pan [
8. pan .
9. pani
10. pani
11. pan
12. adwokat , pełnomocnik pani

ul. Krucza 38/42, 00-926 Warszawa
tel. 22 661 83 60
elektroniczna skrzynka podawcza ePUAP /GUNB/skrytka

13. adwokat I , pełnomocnik pana
13. pan I , pełnomocnik Energa-Operator S.A. (ePUAP)
14. pozostałe strony postępowania w formie zawiadomienia o wydaniu decyzji

Do wiadomości (ePUAP):

1. Pomorski Urząd Wojewódzki w Gdańsku, ul. Okopowa 21/27, 80-810 Gdańsk, z **prośbą o dokonanie obwieszczeń o wydaniu niniejszej decyzji w trybie art. 10 ust. 1 w zw. z art. 13 ust. 4 ustawy z 24 lipca 2015 r. o *przygotowaniu i realizacji strategicznych inwestycji w zakresie sieci przesyłowych* (Dz.U. z 2023 r., poz. 1680 ze zm.)**
2. Urząd Miasta Gdańska
3. Pomorski Wojewódzki Inspektor Nadzoru Budowlanego w Gdańsku
4. sekretariat DOR
5. a.a.

Potwierdzam zgodność kopii wydruku z dokumentem elektronicznym:

Identyfikator dokumentu	665012.2048297.2804180
Nazwa dokumentu	d.DOR.7110.174.24, utrzym.w mocy, 10.24.pdf
Tytuł dokumentu	d.DOR.7110.174.24, utrzym.w mocy, 10.24
Sygnatura dokumentu	DOR.7110.174.2024
Data dokumentu	2024-11-04
Skrót dokumentu	C71535AE072D8F77FD03DAE63A027A28736DCA2E
Wersja dokumentu	1.95
Data podpisu	2024-11-04 10:48:39
Podpisane przez	Dorota Klimberzin; GUNB Dyrektor DOR
Rodzaj certyfikatu	Certyfikat kwalifikowany podpisu elektronicznego

EZD 3.124.96.96.

Data wydruku: 2024-11-04

Autor wydruku: Błaszczyk Katarzyna (główny specjalista)